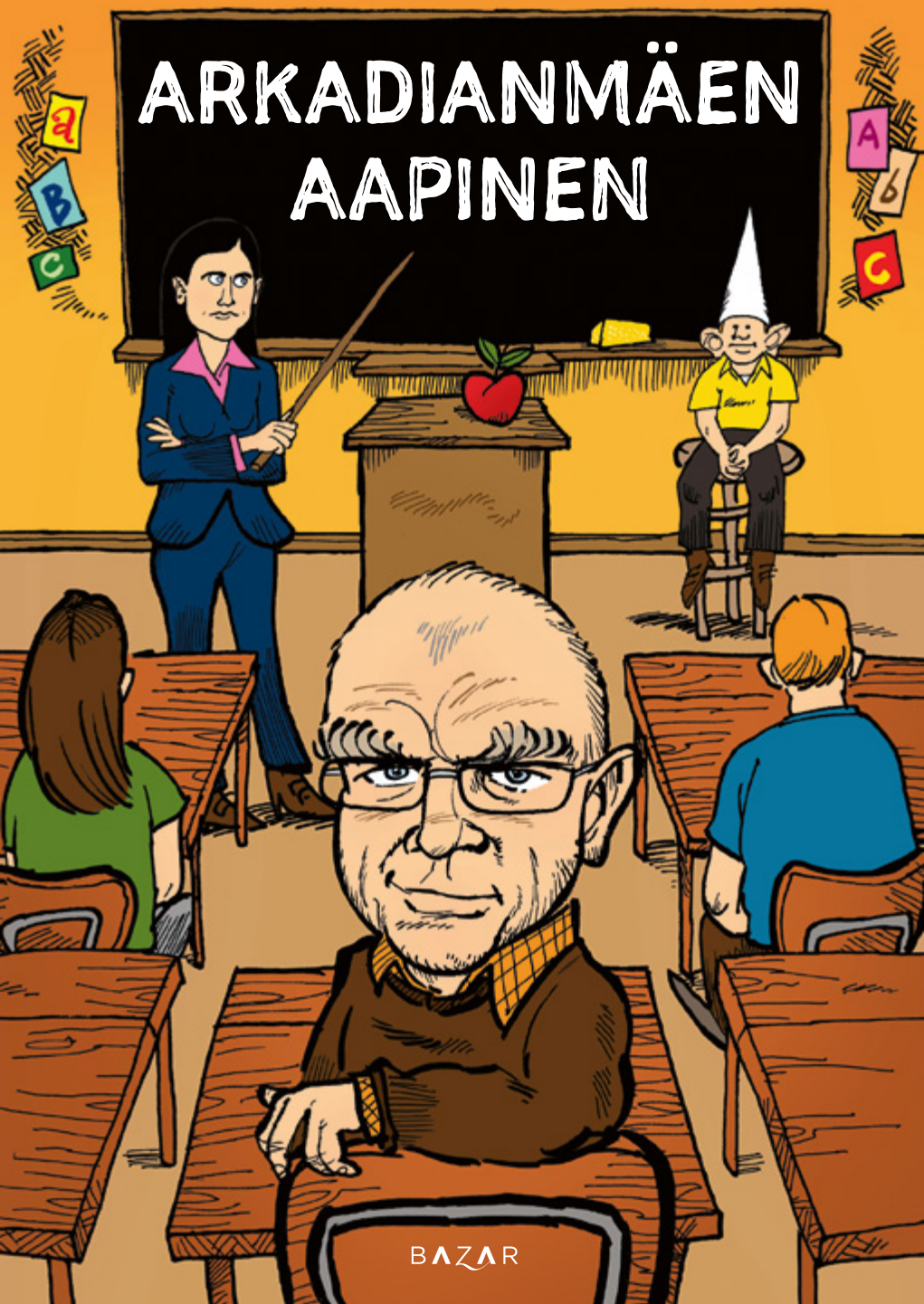

Kalle Isokallio

ARKADIANMÄEN AAPINEN

Kalle Isokallio
Arkadianmäen
aapinen

BAZAR

Bazar Kustannus Oy
www.bazarkustannus.fi
© Kalle Isokallio
Kannen kuva Jan Lindström

ISBN 978-952-279-940-1

Taitto Jukka Iivarinen / Vitale
Painopaikka Scandbook, Liettua 2020

Sisällys

Esipuhe 7

Elinkaariajattelua 11

Biljardia miljardeilla 14

Eroon rikkaista 17

Baumolin tauti 20

Hölmöläisten hommaa 24

Riippuvaiseksi keinolla millä hyvänsä 28

Demokratian iltarusko 32

Miksi demokratia ei sovi Suomeen? 35

Hiiliveronpalautukset 39

Valtiolla ei ole omaa rahaa 43

Kilpaillen työpaikkoja 46

Nuoret miljonäärit 49

Julkiset oravannahat 52

Jako kahteen 56

Sekavia puheita veroista 59

Marmatustalousoppi 63

Laskuoppia nuorisolle 66

Kreikan tie on meidän tiemme	69
Nollat nurkkahuoneissa	74
Naapurin kukkarolla	77
Nettoveronmaksajat	80
Riistetty vähemmistö	84
Miksi poliitikot vihaavat lapsiamme?	88
Monen sortin sosialisteja	92
Mutta kun tuo virus...	96
Pankolla makaajat	99
Poliitikkojen maaorjat	102
Poliitikot eivät puhu asioista oikeilla nimillä	105
Poliittista matematiikkaa	109
Politiikan joukko-oppi	113
Politiikan joukko-oppi 2	117
Populismi	122
Rahanarvoinen taito	125
Jos jaan muiden rahaa, saan itselleni rahaa	128
Rankaistaan ahkeria ja säästäväisiä	131
Viimeinen sammuttaa valot?	134
Työpaikkojen ostajat	138
Täysin keksitty juttu	142
Matikalla päähän	145
Veroja ei tulla keventämään tulevaisuudessa	149

Esipuhe

Jokainen puolue ja jokainen kansanedustaja on kauniisti ilmaistuna populistisi. Kansanomaisemmin sanottuna he tarjoilevat faktoja reilulla tulkinnalla. Ja voisihan sen rumemminkin sanoa.

Se, miksi Arkadianmäen huutokuoroon valikoituu vain populistiseja, johtuu siitä yksinkertaisesta syystä, että heidät valitaan sinne äänestämällä. Eikä ääniä saa, ellei osaa hankkia kansan suosiota.

Politiikka sopiikin siksi yksinkertaisille ja moraaliltaan elastisille ihmisille. Muuta ei tarvitse osata kuin se, että ymmärtää luvata rahaa mahdollisimman monelle ja selittää, että ne rahat otetaan joiltain muilta. Kun tuota hölmöläisten peiton jatkamista on jo jatkettu vuosikymmenet, siinä on kuitenkin käynyt niin, että usein rahat otetaan ensin siltä samalta ihmiseltä, jolle ne rahat luvattiin. Esimerkiksi opiskelijat

ovat kovin tyytyväisiä, kun saavat oleskella tukien avulla kymmenen vuotta oleskeluopistoissaan. Ovat, vaikka joutuvat valmistuttuaan ja töihin mentyään maksamaan takaisin velalla eletyt vuodet. Rahoitusmarkkinoilla sellaista toimintaa, jossa yllytetään asiakkaita ostamaan tänään ja maksamaan ylihuomenna, pidetään moraalittomana pikavippi-lurjusteluna. Poliitikassa samaa kutsutaan puolueohjelmaksi. Ja törkeimmissä tapauksissa hallitusohjelmaksi.

Ennen vanhaan ihmisille uskoteltiin elon muuttuvan ajan kanssa auvoisemmaksi, jos elää säästeliäästi ja tekee töitä ahkerasti. Nykyään poliitikot tietävät, että heidän toimiensa seurauksena asiat ovat huomenna huonommin kuin tänään. Kenenkään ei siis ole syytä säästää tai ahertaa. Ei ainakaan ahertaa, sillä sinä aikana, kun aherrat, muut elävät leveästi poliitikkojen jakelemalla velkarahalla. Vaatiihan sekin melkoista jäärpäisyyttä, että painaa niska limassa töitä, kun samaan aikaan poliitikot jakavat puolet palkastasi niille, joille ei työ maistu. Eikä siinä edes kaikki. Jos sukanvarteen jää jotain elontaipaleen päättyessä, perunkirjoitusta lukiessa leveimmin hymyilevät ne samat poliitikot, jotka eläessäsi jo veivät puolet rahoistasi.

Kun poliitikot puhuvat, älä missään tapauksessa usko. Ilmastonmuutoksen torjuminen tarkoittaa vain sitä, että he aikovat ilmastoveroilla ottaa palkastasi enemmän kuin ennen. Ja sen jälkeen he jakavat rahat omille kannattajilleen. Eläkepommin varjolla korotetut eläkemaksut eivät tarkoita, että yksikään poliitikko olisi huolestunut eläkkeestäsi. He ovat huolestuneita vain siitä, että seuraavanakin talvena tulee kutsu eläkeyhtiön lapinmajalle. Poliitikoksi pyritään myös sen vuoksi, ettei missään muussa ammatissa saa verotonta korvausta siitä, että on omin voimin pyrkinyt töihin kotipaikkansa ulkopuolelle.

Kaikkein suurin kupla on kuitenkin se, että puolueesta riippumatta kaikki poliitikot uskottelevat Suomessa olevan riittävästi rikkaita, joita ankarammin verottamalla voidaan kustantaa kahdensadan täysin edesvastuuttoman veijarin vaalien alla antamat lupaukset. Veroista suurimman osan maksaa kuitenkin todellisuudessa työssä käyvä keskiluokka. Joka, ihme kyllä, jaksaa joka vaaleissa silti raahautua äänestämään. Ja keskiluokka äänestää kaiken lisäksi niitä, jotka eniten jakavat heiltä perittyjä verorahoja.

Tämän opuksen, *Arkadianmäen Aapisen*, tarkoituksena on avata töissä käyvän keskiluokan silmät ja korvat. Heidän ei kannata äänestää koskaan ketään, joka lupaa jotain jollekin. Ei, koska lupaukset maksetaan keskiluokan lompakoista viedyillä euroilla ja heidän lastensa piikkiin otetulla velkarahalla.

Elinkaariajattelua

Ihminen on elämänsä aikana kaikkea väliltä vauvas-
ta vanhukseen. Jos on sattunut hankkimaan lapsia,
on hän jossain vaiheessa vanhempi ja hieman myö-
hemmin myös isovanhempi. Melkoisella varmuudella
käy myös niin, että elämänkaaren aikana tulotasokin
vaihtelee. Opiskelija-aikoina mennään tonnikala-
salaatilla, mutta kun päästään töihin, jääkaappiin
ilmestyy joskus myös kokolihaa.

Koska kaikki yhteiskunnan tarjoamat tulonsiirrot
ja kokonaan tai osittain maksuttomat palvelut kus-
tannetaan kansalaisilta kerätyillä veroilla, kannattaa
miettiä mitä kaikkea tänään vaatii, jos ne joutuu itse
maksamaan huomenna. Kun osa tulonsiirroista ja
palveluista maksetaan jo velkarahalla, kannattaa
miettiä, kuka sen velan joskus hoitaa. Velka kun ei
maailmasta häviä, joku sen aina joutuu maksamaan.

Sen tiesi jo Jori Malmsten laulaessaan: ”Ainahan on maksettava eikös juu, mitä tässä maailmassa velkaantuu.”

Jos olet opiskelija ja uskot saavasi valmistuttuasi koulutustasi vastaavaa työtä, sinun ei kannata mennä mukaan mielenosoitukseen, jossa vaaditaan opintotuen korottamista. Ne lisäykset maksetaan tulevaisuudessa kerätyillä veroilla eli silloin, kun itse olet jo veroja maksamassa. Älä myöskään ylytä ketään kiristämään palkkaverotusta, sillä se iskee kynsillesi heti kun olet valmistunut ja ryhdyt tienaamaan. Mutta jos tiedät että olet luuseri, jonka valmistuminen on epävarmaa ja työnsaanti vielä epävarmempaa, ei kun banderolleja maalaamaan. Myös opiskelijat, jotka aikovat oitis maksuttoman koulutuksen saatuaan luikkia ulkomaille töihin, voivat avustaa banderollien teossa. Tuloverojen korotusta tahtovia poliitikkoja kannattaa noin yleisestikin ottaen äänestää vain niiden, jotka ovat varmoja, etteivät kyvyt tai tarmo riitä siihen, että palkka paranee edes tulevaisuudessa.

Velalla etuuksia jakelevia poliitikkoja voivat huolta sen sijaan äänestää kaikki lapsettomat eläkeläiset. Mitä sillä on väliä, paljonko julkisella sektorilla on velkaa, kun ei joudu itse niitä velkoja maksamaan?

Noutaja ehtii tulla ennen veronkorotuksia. Jos olet eläkeläinen ja sinulla on lapsia tai lastenlapsia, älä edes harkitse velkarahalla ”elvyttäviä”. Ainakaan jos olet väleissä perillistesi kanssa. Kuka kehtaa elää porskuttaa heidän piikkiinsä otetulla velalla?

Minua hämmästyttää suuresti, että niin merkittävä osa äänestäjistä haluaa jokapäiväisessä elämässään tulla riippuvaisiksi poliitikkojen armopaloista. Eikö ihmisten pitäisi kaikin tavoin pyrkiä irti holhouksesta? Ei sitä ennen vanhaan kukaan kehdannut kunnan syytinkiläiseksi ainakaan julkisesti pyrkiä.

Nuoristakin kovin moni haaveilee elinikäisestä akateemisen työttömän urasta. Miksi muuten niin moni pyrki taideyliopistoihin, joista tilastojen valossa päätyy valmistuttuaan varmimmin maisteritason työttömäksi?

Biljardia miljardeilla

Aina kun vaalit lähestyvät, lupaukset kovenevat. Ja kuten on aivan luonnollista, oppositiossa olleet puolueet lupaavat reilusti enemmän kuin hallituksessa istuneet. Sellainen pikkuasia kuin se, että nyt istuva hallitus sai nauttia noususuhdanteesta ja tuleva joutuu luovimaan matalasuhdanteessa, ei päätä palella. Vaikka kyllä pitäisi. Kun noususuhdanteessakin jouduttiin ottamaan velkaa menojen kattamiseksi, millä matematiikalla joku uskaltaa luvata menojen kasvattamista laskusuhdanteessa? Mutta kai se on niin kuin eräs kokenut poliitikko minua opetti. Totuus politiikassa on pahasta.

Kun poliitikoille ei matematiikka tunnu olevan vahvinta osaamista, ehdotan, että kaikki menolisäykset kerrottaisiin tulevaisuudessa virtasina eikä euroina. Tämä uusi yhteiskunnallinen yksikkö, virtanen, on

mediaanituloisen suomalaisen vuoden aikana maksamien verojen summa. Jos sen haluaa ilmaista edelleen euroina, se on noin kymmenentuhatta. Eli yksi miljoona on sata virtasta. Viidenkymmenen miljoonan menojen lisäystä varten pitäisi löytyä viisituhatta virtasta niiltä, jotka eivät halua yhteiskunnalta muuta kuin ilon maksaa se lupaus. Miljardilla jos joku lupaa lisää jotain, se tarkoittaa, että uudet satatuhatta virtasta liittyvät niiden iloisten veronmaksajien joukkoon, jotka eivät saa yhteiskunnalta muuta palvelua kuin katteettomien vaalilupauksen maksamisen ilon.

Valtion velan korot ovat tällä hetkellä noin puoli-toista miljardia. Virtasina ilmaistuna sadan viidenkymmentuhannen virtasen maksamat verot lukeutuvat niihin. Jos hyvinvointiyhteiskunnan palveluista ollaan huolissaan, korkosummaa pitäisi saada alas, ei ylöspäin. Silloin saataisiin virtasille muutakin hyvinvointipalvelua kuin sitä koronmaksua.

Yksikään poliitikko ei uskalla kertoa, että hän ja hänen puolueensa aikovat kiristää keskituloisten verotusta, jos valtaan pääsevät. Siksi kaikki puolueet ovat keksineet oman äänestäjiä hämäävän sanansa korotuksille. Vasemmalla laidalla höpistään veropohjan tiivistämisestä, vihreät haluavat verottaa

ympäristöä ja oikealla mukistaan verotuksen painopisteen siirtämisestä kulutukseen. Höpönlöpön. Keskitulovirtaselle ne kaikki tarkoittavat verotuksen kiristämistä ja nettopalkan pienenemistä. Vero on veroa riippumatta siitä, millä nimellä sitä kutsutaan.

Sille, että järkeistetään valtion nykyistä rahan käyttöä, ei yksikään puolue ole keksinyt muuta sanaa kuin leikkaus. Mikä osoittaa poliitikkojen kyvyttömyyttä hoitaa yhteisiä rahojamme. Ei holtittoman rahankäytön lopettaminen ole leikkaamista. Se on järkevää taloudenpitoa. Eikä sekään ole leikkaamista, että lopetetaan jokin turha puuhastelu, josta ei ole hyötyä kansalaisille.

Niinpä kansantaloutemme kärsii jatkossakin siitä, etteivät poliitikkomme osaa tai halua hoitaa yhteisiä asioitamme järkevämmiin. Järkevän taloudenpidon sijasta joka asian hoitamiseen halutaan lisää rahaa. Halutaan, vaikka nykyisilläkin rahoilla saataisiin enemmän aikaiseksi. Jos joku viitsisi katsoa perään, että hommia hoidetaan tolkkulla.

Politiikan lyhyt oppimäärä

Jokainen puolue ja jokainen kansanedustaja on kauniisti ilmaistuna populistit. Kansanomaisemmin sanottuna he tarjoilevat faktoja reilulla tulkinnalla. Ja voisihan sen rumemminkin sanoa.

Se, miksi Arkadianmäen huutokuoroon valikoituu vain populistiteja, johtuu siitä yksinkertaisesta syystä, että heidät valitaan sinne äänestämällä. Keskiluokan ei kannattaisi äänestää koskaan ketään, joka lupaa joillekin jotain. Ei, koska ne lupaukset katetaan keskiluokan lompakoista viedyllä satasilla.

Arkadianmäen aapisen tarkoituksena on avata keskiluokan silmät ja korvat.

978-952-279-940-1

84

www.bazarkustannus.fi

Kannen suunnittelu Eija Kuusela

Kannen kuva Jan Lindström